

NÁZEV MATERIÁLU	Návrh zákona o službách platform pro sdílení videonahrávek a o změně zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání), ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů.
Č. J.	7/2020
DATUM ZPRACOVÁNÍ	22.1.2020
KONTAKTNÍ OSOBA	Mgr.Ondřej Ferdus
TELEFON	225 279 207
E-MAIL	oferdus@spcr.cz

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

ZRTV (zákon č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání):

1. K § 2 odst. 1 písm. l)

Pokládáme za vhodné postavit najisto, že pořadem je i tzv. rubrika, která formálně může být součástí jiného pořadu, ale může se od jeho zbytku obsahově lišit, což může mít dopad na zákonná omezení sponzorování a umístění produktu. Pokud je např. sponzorovaná rubrika a nikoli zbytek pořadu, je pro diváka vhodné, aby byla označena jako sponzorovaná pouze daná rubrika, nikoli zbytek pořadu. Na konec § 2 odst. 1 písm. l) proto navrhuje doplnit text „pro účely sponzorování a umístění produktu a jejich omezení dle tohoto zákona se za pořad v televizním vysílání považuje i jeho obsahově, formálně a funkčně specifická oddělená část,“

Tato připomínka je zásadní.

2. K § 2 odst. 2 písm. h)

Do § 2 odst. 2 písm. h) by bylo vhodné doplnit odkaz na právní předpis upravující komunikační systémy neslyšících a hluchoslepých osob.

3. K § 2 odst. 2

Do § 2 odst. 2 navrhuje doplnit definici spotřebitelského publicistického pořadu takto: pro účely tohoto zákona se rozumí ... *spotřebitelským publicistickým pořadem pořad, který poskytuje divákům poradenství o nákupu zboží nebo služeb, nebo obsahu jeho recenze.*

Tato připomínka je zásadní.

4. K § 5 odst. 2 písm. e) až i)

Nutno vyřešit v návaznosti na finální úpravu samoregulace a koregulace.

5. K § 6

Je navrhováno vypuštění dosavadního odst. 3. S takovou úpravou nesouhlasíme, neboť považujeme za potřebné zachovat možnost odvolání RRTV jako celku za stávajících podmínek. RRTV hlasuje tajně a v praxi není, jak zjistit podrobnosti o práci jednotlivých členů. Může se stát, že RRTV jako celek bude nefunkční. Vypuštění zákonné možnosti odvolat RRTV jako celek může v takovém případě negativně ovlivnit provozování audiovizuálních mediálních služeb na velmi dlouhou dobu. Případné neschválení výroční zprávy ze strany PS PČR by nemělo mít pouze akademický ale reálný dopad.

Tato připomínka je zásadní.

6. K § 12 odst. 12 písm. b), § 31 odst. 1 písm. c), § 48 odst. 1 písm. l)

Směrnice o AVMS požaduje zákaz podněcování k násilí nebo k nenávisti vůči skupině osob definované taxativně vymezenými způsoby v čl. 21 Listiny základních práv EU. V návrhu jsou tyto důvody rozšířeny o konkrétní kategorii rodu, a navíc je výčet pojat jako demonstrativní. Pokládáme za nevhodné upravovat věc přísněji než Směrnice o AVMS. Přísnější úprava, než vyplývá ze Směrnice o AVMS, může být zneužita k potlačení svobody projevu a práva na informace.

Tato připomínka je zásadní.

7. K § 21 odst. 5

Nucené doplňování licence o závazek dodržovat samoregulační kodex nepokládáme za vhodné opatření a navrhuje tuto možnost ze zákona vypustit.

8. K § 31 odst. 6

Ustanovení čl. 7b Směrnice o AVMS požaduje po členských státech ochranu obsahu nejen, pokud se jedná o obchodní účely, a nejen, pokud se jedná o pořady; ochrana se má týkat celých služeb. Třetí osoby by tedy neměly mít možnost žádného zásahu do celé audiovizuální služby (tj. nejen do pořadů), přičemž výjimky by měly být vymezeny úžeji.

Tato připomínka je zásadní.

9. K § 32 odst. 1 písm. e)

Navrhujeme doplnit před slovo „narušit“ slovo „vážně“ tak, jako tomu bylo v dosavadní úpravě. Kromě toho navrhujeme nahradit slova „bezduvodné násilí“ slovy „hrubé samoúčelné násilí“, jako tomu bylo v dosavadní úpravě. Pokud se jedná o identifikaci nejškodlivějšího obsahu, byť se úprava přesunula z čl. 27 do čl. 6a, nedošlo ve směrnici k žádné věcné změně a není třeba měnit český zákon.

Čl. 6a odst. 1 Směrnice o AVMS obsahuje povinnost členských států, aby zabezpečily, že pořady, které by mohly narušit vývoj nezletilých, budou dostupné pouze tak, aby je nezletilé osoby neměly běžně možnost

vidět. Dále v čl. 6a odst. 1 Směrnice o AVMS následuje výčet možných typů opatření směřujících k tomuto cíli (doba vysílání, nástroje pro ověřování věku, jiná technická opatření). Čl. 6a odst. 1 Směrnice o AVMS členským státům předepisuje, aby opatření, která stát předepíše, byla úměrná možné újmě vyplývající z daného pořadu. Konečně čl. 6a odst. 1 Směrnice o AVMS členským státům nařizuje, aby nejškodlivější obsah podléhal nejpřísnějším opatřením.

Podstatou ustanovení § 32 odst. 1 písm. e) ZRTV je odlišení pořadů s nejškodlivějším obsahem. Tomu zcela odpovídá, když se § 32 odst. 1 písm. e) bude vztahovat pouze na pořady, které mohly vývoj nezletilých narušit „vážně“. Dále totiž následuje jen omezený výčet opatření dle čl. 6a odst. 1 směrnice, mezi kterými není uvedena doba vysílání.

Kdyby slovo „vážně“ doplněno nebylo, tak by znění navrhované ministerstvem v podstatě vyloučilo možnost ochrany nezletilých volbou doby vysílání u všech pořadů 18+, nejen u těch, jejichž obsah je nejškodlivější (zejm. pornografie či hrubé a samoučelné násilí).

Tato připomínka je zásadní.

10. K § 32 odst. 1 písm. g)

U pořadů dle § 32 odst. 1 písm. g) ZRTV by Směrnici o AVMS lépe vyhovovalo, kdyby byla použita slova „by mohly narušit...“ („may impair...“). Ponechání dosavadního „by mohly ohrozit“ je však možné, význam je stejný, jedná se o abstraktní ohrožovací delikt (k ohrožení dojde, teprve může-li být něco narušeno).

Tato připomínka je zásadní.

11. K § 32 odst. 1 písm. g)

Vzhledem k mediální konvergenci, reálným zvyklostem nezletilých diváků a k tomu, že na úrovni směrnice došlo ke sjednocení úpravy televizního vysílání a AVMS na vyžádání, jsme toho názoru, že by mělo být minimálně zmírněno znevýhodnění televizního vysílání, pokud se jedná o dobu zařazování pořadů. Navrhujeme proto, aby zákonná hranice 22 hod. byla snížena na 21 hod. Tutéž úpravu je třeba provést v § 32 odst. 1 písm. j) ZRTV.

Protože vyhodnocení otázky, zda pořad může či nemůže narušit vývoj nezletilých, záleží na konkrétním umístění pořadu do vysílání, navrhujeme na konec doplnit text „*při hodnocení, zda či v jaké míře mohlo dojít k narušení fyzického, psychického nebo mravního vývoje nezletilých, Rada přihlíží ke konkrétní době a jiným významným okolnostem zařazení dané části pořadu do vysílání*“.

Tato připomínka je zásadní.

12. K § 32 odst. 1 písm. u) – dřívější znění

Máme za to, že není nutné, aby byly nad rámec Směrnice o AVMS informace o obsahu poskytovány k jednotlivým upoutávkám, postačí, pokud budou poskytovány k pořadům. Upoutávka na pořad navíc může být zpracována tak, že by její samostatné hodnocení bylo jiné než hodnocení pořadu, kterého se týká. Proto navrhujeme vypuštění slov „a upoutávkám“.

Tato připomínka je zásadní.

13. K § 32 odst. 1 písm. u) – pozdější znění

Dle našeho názoru postačí úprava, která je navržena pro dobu ihned po nabytí účinnosti zákona. Tato úprava odpovídá Směrnici po AVMS, je dostatečně obecná a umožňuje reakci na technologický vývoj. Informace o závadném obsahu v pořadech mají sloužit rodičům, tedy osobám, u kterých lze očekávat schopnost si tyto informace vyhledat. Znění ust. § 32 odst. 1 písm. u) navržené jako řešení s odloženou účinností proto navrhuje zcela vypustit. Není potřebné, aby tyto informace byly přítomny na obrazovce, natož aby tam byly přítomny po celou dobu vysílání, jak je navrhováno s odloženou účinností; jednalo by se o zbytečný zásah do umělecké hodnoty pořadů a diváckého komfortu.

Tato připomínka je zásadní.

14. K § 32 odst. 3 až 5

Zpřístupňování pořadů je primárně povinností a odpovědností státu, nikoli provozovatelů vysílání. Návrh novely neobsahuje řešení financování navyšování podílu zpřístupňovaných pořadů, jakým by bylo např. uzákonění možnosti poskytování dotací či daňové úlevy. V této situaci je nevhodné a odporuje dobrým mravům, aby zákon provozovatelům ukládal každoroční navyšování podílu takovýchto pořadů. Požadavkům směrnice vyhoví, pokud bude jako nadále stanovena základní kvóta a pokud budou mít provozovatelé vysílání zákonnou povinnost zpracovávat akční plány. Ty však není nutné zpracovávat každý rok, postačí na období 3 let, které odpovídá období, za které RRTV podává zprávy EK. Sankce za nedodržování akčních plánů by měly být ze zákona vypuštěny, jejich zavedení hypoteticky připadá v úvahu až v době, kdy stát vytvoří právní nástroje a zajistí prostředky k financování zpřístupňování.

Dále pokládáme za nutné, aby kvóty dle § 32 odst. 2 ZRTV dopadaly na provozovatele vysílání technologicky neutrálně, tzn. nejen na provozovatele celoplošného terestrického vysílání, avšak s tím, že by mělo být uzákoněno, že zpřístupnění jedním způsobem šíření (např. terestricky) postačí i ve vztahu k jinému způsobu šíření (např. družicí), aby bylo možno náklady efektivně vynakládat ke zpřístupňování více pořadů, nikoli zpřístupňování těch samých pořadů více technologiemi.

Bylo by vhodné rozšířit výjimku pro programy, které mají nízkou sledovanost či nízký obrat, obdobně jako tomu má být u evropské tvorby v AVMS na vyžádání.

Tato připomínka je zásadní.

15. K § 34a

Povinné označování konkrétního závadného typu obsahu v pořadech dle čl. 6a odst. 3 Směrnice o AVMS nahrazuje dosavadní českou úpravu v § 32 odst. 1 písm. h) ZRTV (povinné obecné upozornění, tzv. „hvězdička“), která historicky vznikla jako provedení předchozího znění čl. 27 odst. 3 Směrnice o AVMS. Označování pořadů ve smyslu čl. 6a odst. 3 Směrnice o AVMS má sloužit jako „vylepšená hvězdička“.

Jedná se o relativně méně významnou povinnost, kterou nebylo dle dosavadní úpravy ani možné sankcionovat pokutou.

Navrhujeme v § 34a odst. 1 ZRTV vypustit ze sledovaných prvků diskriminaci; není zřejmé, jaký by mělo dopad zavedení toho prvku např. na filmy typu Dobré světlo či Jak básníci přicházejí o iluze, které, technicky vzato, silný prvek diskriminace obsahují, a zda by je nebylo nutné přesunovat do pozdně večerních vysílacích časů.

Informace o pořadech jsou určeny rodičům; u těch se předpokládá, že pokud jsou informace snadno dostupné (což může být např. i v EPG), jsou schopni si je vyhledat. Proto není nutné, aby bylo předepsáno, že je nutno označovat upoutávky (§ 34a odst. 2). Není ani nutné, aby informace byly přítomny na obrazovce a

aby Rada vydávala prováděcí právní předpis, který upravuje otázky s tím související, navrhuje tedy vypustit z § 34a odst. 4.

Tato připomínka je zásadní.

16. K § 52 odst. 2

Navrhujeme vypustit z § 52 odst. 2, neboť je věc již řešena v § 51 odst. 1 písm. a) a e).

Zákon by neměl hovořit o příkladech nevhodných obchodních sdělení týkajících se alkoholických nápojů, ale o pravidlech pro vysílání takovýchto obchodních sdělení. Směrnice neukládá, aby příklady byly součástí kodexů.

Vzhledem k tomu, že se jedná o deklaraci, nikoli zákonnou povinnost, není nutné, aby zákon hovořil o spolupracujících samoregulačních orgánech.

Tato připomínka je zásadní.

17. K § 52 odst. 3

Zákon by neměl hovořit o příkladech nevhodných obchodních sdělení týkajících se alkoholických nápojů, ale o pravidlech pro vysílání takovýchto obchodních sdělení. Směrnice neukládá, aby příklady byly součástí kodexů.

Vzhledem k tomu, že se jedná o deklaraci, nikoli zákonnou povinnost, není nutné, aby zákon hovořil o spolupracujících samoregulačních orgánech.

Tato připomínka je zásadní.

18. K § 52a

Zákon by neměl hovořit o příkladech nevhodných obchodních sdělení týkajících se alkoholických nápojů, ale o pravidlech pro vysílání takovýchto obchodních sdělení. Směrnice neukládá, aby příklady byly součástí kodexů.

Vzhledem k tomu, že se jedná o deklaraci, nikoli zákonnou povinnost, není nutné, aby zákon hovořil o spolupracujících samoregulačních orgánech.

Tato připomínka je zásadní.

19. K § 53a odst. 1

Směrnice o AVMS používá pojem „spotřebitelský publicistický pořad“. Není vhodné místo něj zavádět termín „publicistický pořad zaměřený na spotřebitele“, který by mohl okruh dotčených pořadů rozšířit nad rámec Směrnice.

Pojem „spotřebitelský publicistický pořad“ by měl být v návaznosti na rec. 34 novely Směrnice o AVMS v zákoně definován takto: pro účely tohoto zákona se rozumí ... *spotřebitelským publicistickým pořadem pořad, který poskytuje divákům poradenství o nákupu zboží nebo služeb, nebo obsahuje jeho recenze.*

Tato připomínka je zásadní.

20. K § 53a

Cílem novely Směrnice o AVMS nebylo zpřísnění úpravy ve vztahu k umístění produktu, ale naopak její liberalizace.

Navržená novela nezohledňuje dřívější ustanovení § 53a odst. 1 písm. b) ZRTV, které umožňovalo umístění produktu v případech, kdy se neprovádí žádná platba, ale pouze se bezplatně poskytuje určitý produkt, zejména rekvizita nebo cena do soutěže, s cílem zařadit je do pořadu.

Navrhujeme proto doplnění nového odst. 5), který by zněl takto: „*Povinnosti dle odst. 1 až 4 se nevztahují na obrazové sekvence se zvukem nebo bez zvuku, zobrazující výrobek, službu, ochrannou známku, která se k výrobku nebo službě váže, nebo zmínku o výrobku nebo službě, kdy se neprovádí žádná platba, ale pouze se bezplatně poskytuje určité zboží nebo služby, zejména rekvizity nebo ceny pro soutěžící s cílem zařadit je do pořadu.*“.

Tato připomínka je zásadní.

21. K § 54b až 54n

Vítáme snahu předkladatele institucionalizovat spolupráci samoregulátora a RRTV a zavedení možnosti koregulace.

Systém tak, jak je navržen, se však jeví jako příliš složitý. V praxi může dojít naopak k tomu, že možnosti efektivní samoregulace či koregulace bude takto složitým systémem efektivně zabráněno.

K navrženému systému máme následující připomínky:

- Kategorie „spolupracující samoregulační orgán“ se jeví jako zbytečná. Postačí, aby byla uzákoněna možnost schválit samoregulátorovi kodex a aby byly stanoveny podmínky, které samoregulátor musí splňovat, aby mohl být účasten koregulace.
- Není povinností členských států, aby promítal do národních samoregulačních kodexů obsah kodexů chování Unie. Kodexy Unie by neměly ovlivňovat možnost schválení národních kodexů. Proto navrhuje vypuštění § 54c odst. 1.
- Zákon by neměl hovořit o tom, že kodexy nelze schválit v případě, že nenaplnují požadavky směrnice, ale o tom, že kodexy tyto požadavky musejí naplňovat. Navrhované znění § 54c odst. 2 by mohlo vést ke zbytečně přísnému postoji regulátora při schvalování kodexů.
- Samoregulace s prvky koregulace by měla být podpořena tím, že by její účastníci v důsledku schválení kodexu ze strany RRTV získali větší právní jistotu. Bylo by tedy vhodné posílit pozici samoregulátorů ve správním řízení. Rada by měla umožnit provozovatelům vysílání vyjádření i před vydáním pouhého upozornění na porušení zákona. Rada by měla mít povinnost přihlížet k vyjádření samoregulátorů nejen k otázce trestu ale i k otázce viny, a to i v případě pouhého upozornění na porušení zákona. Lhůta pro vyjádření samoregulátorů by se měla prodloužit z dosavadních 10 na 30 dnů. V případě stanoviska samoregulátora se schváleným kodexem, že kodex byl dodržen, by měla platit domněnka, že byl dodržen i zákon.
- Pokud se jedná o pověření ke koregulaci, mělo by být umožněno, aby pro koregulujícího samoregulátora nebyla povinná účast vysílatelů veřejné služby – ti mohou ve své praxi uplatňovat vyšší či jiné standardy než vysílatelé s licenci.
- Pokládáme za správné, aby v oblasti stejných služeb působil jen jeden koregulující samoregulátor. Nicméně podmínka, aby členy byly všichni hlavní poskytovatelé stejné služby, může vést

k efektivnímu znemožnění koregulace. Dle našeho názoru není nutné, aby kodex samoregulátora přijímaly všechny hlavní zúčastněné subjekty, ale postačí, pokud mezi hlavními subjekty bude kodex akceptován široce (viz anglické znění čl. 4a odst. 1 písm. a) Směrnice, kodex má být mezi hlavními subjekty „broadly accepted“). Vymezení hlavních subjektů by mělo být takové, aby se jednalo o subjekty s určitým průměrným ročním share sledovanosti u TV vysílatelů, avšak s výjimkou vysílatelů veřejné služby.

- Nepokládáme za nutné, aby koregulační samoregulátor umožnil všem žadatelům členství, postačí, pokud jim umožní přijmout závazek dodržovat kodex.
- Možnost nuceného doplňování licence o závazek dodržovat samoregulační kodex a platit poplatek samoregulátorovi nepokládáme za vhodné opatření a navrhujeme ji ze zákona vypustit.
- Jsme toho názoru, že předběžný ani následný audit RRTV u koregulačního samoregulátora není potřebný.
- Považujeme za zbytečné zavádět jako podmínku pro umožnění koregulace zkušební provoz.
- Není nám zřejmé, jak má fungovat vztah státní regulace a koregulace a zda jsou koregulované subjekty ze státní regulace vyjmuty. V případě, že by tomu tak nemělo být, by došlo k popření samotného smyslu koregulace. Subjekty by neměly žádnou motivaci se jí zúčastnit.

Tato připomínka je zásadní.

22. K § 60 odst. 3 písm. m)

Povinné označování konkrétního závadného typu obsahu v pořadech dle čl. 6a odst. 3 Směrnice o AVMS nahrazuje dosavadní českou úpravu v § 32 odst. 1 písm. h) ZRTV (povinné obecné upozornění, tzv. „hvězdička“), která historicky vznikla jako provedení předchozího znění čl. 27 odst. 3 Směrnice o AVMS. Označování pořadů ve smyslu čl. 6a odst. 3 Směrnice o AVMS má sloužit jako „vylepšená hvězdička“.

Jedná se o relativně méně významnou povinnost, kterou nebylo dle dosavadní úpravy možné sankcionovat pokutou.

Není důvod, aby byla právní úprava v daném ohledu zpřísnována, navrhujeme proto ust. § 60 odst. 3 písm. m) vypustit.

Tato připomínka je zásadní.

23. K § 63 odst. 2 písm. e)

Možnost nuceného doplňování licence o závazek dodržovat samoregulační kodex a platit poplatek samoregulátorovi nepokládáme za vhodné opatření a navrhujeme ji ze zákona vypustit. Tím méně je pak vhodné, aby na takovémto základě bylo možné odejmout licenci. Takto přísná úprava se zcela míjí s úmyslem evropského zákonodárce, aby byla podporována měkká regulace (samoregulace, koregulace).

Tato připomínka je zásadní.

AVMSV (zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání):

1. K § 2 odst. 1 písm. h)

Doplnění videonahrávky mezi příklady pořadů v § 2 odst. 1 písm. h) ZAVMSV pokládáme za chybné, neboť pro účely ZAVSV videonahrávka není definována a v zákoně o službách platformem pro sdílení videonahrávek je definována jako součást těchto služeb.

2. K § 3 odst. 2 písm. a)

Bylo by vhodnější v zákoně ponechat definici redakčního rozhodnutí pro AVMSV, ZRTV v definici pracuje s programovou skladbou, která u AVMSV nepřipadá v úvahu.

3. K § 3 odst. 2 písm. b), c)

Domníváme se, že význam ustanovení po navržené změně není jasný (nebo není jazykově správně).

Tato připomínka je zásadní.

4. K § 3 odst. 4 písm. e) a d)

Návrh zákona by si v tomto bodě měl zachoval větší míru flexibility. Zejména v některých případech může být video označeno mnoha dalšími uživateli a může být již zkontrolováno, jakmile jej uživatel nahlásí. 60denní časová lhůta by tedy měla být odstraněna. Pokud to není možné, z textu by měl přinejmenším být odstraněn výraz "nejpozději však" a měl by být nahrazen slovem "obvykle" před stanovenou lhůtou.

Tato připomínka je zásadní.

5. K § 6 odst. 2, § 8 odst. 1 písm. c)

Směrnice o AVMS požaduje zákaz podněcování k násilí nebo k nenávisti vůči skupině osob definované taxativně vymezenými způsoby v čl. 21 Listiny základních práv EU. V návrhu jsou tyto důvody rozšířeny o konkrétní kategorii rodu a navíc je výčet pojat jako demonstrativní. Pokládáme za nevhodné upravovat věc přísněji než Směrnice o AVMS. Přísnější úprava, než vyplývá ze Směrnice o AVMS, může být zneužita k potlačení svobody projevu a práva na informace.

Tato připomínka je zásadní.

6. K § 6 odst. 8

Ustanovení čl. 7b Směrnice o AVMS požaduje po členských státech ochranu obsahu nejen, pokud se jedná o obchodní účely, a nejen, pokud se jedná o pořady; ochrana se má týkat celých služeb. Třetí osoby by tedy neměly mít možnost žádného zásahu do celé audiovizuální služby (tj. nejen do pořadů), přičemž výjimky by měly být vymezeny úžeji.

Tato připomínka je zásadní.

7. K § 6a odst. 1 písm. a) a b)

Z § 6a odst. 1 písm. a) a b) navrhujeme vypustit upoutávky.

Tato připomínka je zásadní.

8. K § 6a odst. 1 písm. a) a b)

Čl. 6a odst. 1 Směrnice o AVMS požaduje, aby členský stát přijal vhodná opatření ve vztahu k obsahu, které mohou narušit fyzický, psychický či mravní vývoj nezletilých.

Zákonodárce nově navrhuje zajistit volbou vhodných opatření, „aby pořady a upoutávky, které mohou narušit fyzický, psychický nebo mravní vývoj nezletilých osob, jako je pornografie nebo bezdůvodné násilí, neměly tyto osoby za běžných okolností možnost vidět nebo slyšet; tato opatření zahrnují nástroje pro ověřování věku nebo jiná technická opatření.

Stávající podoba tzv. disclaimeru byla zajištěna stanoviskem Rady. (https://www.rrtv.cz/cz/static/cim-se-ridime/pravnistanoviska/STANOVISKO_DISCLAIMER.pdf).

Máme za to, že by mezi nástroje pro ověřování věku měl být zákonem výslovně zařazen kvalifikovaný disclaimer. Navrhujeme tedy, aby do § 6a odst. 1 písm. a) byla za slova „nástroje pro ověřování věku“ doplněn text v závorce „(včetně kvalifikovaného disclaimeru)“.

Pokud se jedná o poskytování informací k závadnému obsahu, postačí znění navržené pro dobu po nabytí účinnosti zákona a navrhujeme vypustit úpravu s odloženou účinností.

Je rovněž nutno vyřešit problematiku on-line archivů, tj. archivních pořadů v rámci audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Zpětné doplňování informací k pořadům vyrobeným před účinností zákona není s ohledem na bezprecedentní množství archivovaných dat v praxi proveditelné; pro tyto pořady by měla být do zákona doplněna výjimka, na základě které, by se povinnost označování pořadů v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání vztahovala pouze na pořady, které byly na dané službě zveřejněny (publikovány a umístěny) po účinnosti zákona.

Další výjimka z povinnosti poskytovat informace k závadnému obsahu pořadů by se měla týkat pořadů s krátkou stopáží do několika málo minut, typických pro on-line prostředí.

Tato připomínka je zásadní.

9. K § 6a odst. 1 písm. b)

Navrhujeme vypustit ustanovení o minimální lhůtě 15 sekund pro piktogramy označující kategorie závadného obsahu vyskytující se v pořadu nebo upoutávce, protože existují i jiné způsoby jak mohou tvůrci programů označit taková díla jasným a zjevným způsobem.

Tato připomínka je zásadní.

10. K § 6b

Zpřístupňování pořadů je primárně povinností a odpovědností státu, nikoli provozovatelů vysílání. Návrh novely neobsahuje řešení financování navyšování podílu zpřístupňovaných pořadů, jakým by bylo např.

uzákonění možnosti poskytování dotací či daňové úlevy. V této situaci je nevhodné a odporuje dobrým mravům, aby zákon provozovatelům ukládal každoroční navyšování podílu takovýchto pořadů. Požadavkům směrnice vyhoví, budou mít poskytovatelé služeb na vyžádání zákonnou povinnost zpracovávat akční plány. Ty však není nutné zpracovávat každý rok, postačí na období 3 let, které odpovídá období, za které RRTV podává zprávy EK. Sankce za nedodržování akčních plánů by měly být ze zákona vypuštěny, jejich zavedení hypoteticky připadá v úvahu až v době, kdy stát vytvoří právní nástroje a zajistí prostředky k financování zpřístupňování.

Bylo by vhodné rozšířit výjimku pro služby, které mají nízkou sledovanost či nízký obrat, obdobně jako tomu má být u evropské tvorby v AVMS na vyžádání.

Tato připomínka je zásadní.

11. K § 8a

Deklarace o samoregulačních kodexech by měla být stejná jako v ZRTV.

12. K § 10b písm. a)

Z § 10b písm. a) je třeba vypustit odkaz na upoutávky.

Tato připomínka je zásadní.

13. K § 12 odst. 1 písm. a)

Sankce by se neměla vztahovat na poskytovatele AVMS na vyžádání ale na třetí osobu, která neoprávněně naruší obsah služby poskytovatele AVMS na vyžádání.

Tato připomínka je zásadní.